

Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

Affiche voor de speelfilm over Michiel de Ruyter die tot protesten leidde

Onze echte historie

Er wordt nogal wat gerommeld met onze vaderlandse geschiedenis. Er zijn mensen die overal sporen van een slavernijverleden ontwaren, maar vaak ten onrechte. Dat bleek ook weer bij de première van de Nederlandse speelfilm over Michiel de Ruyter. Bij het Scheepvaartmuseum in Amsterdam demonstreerden enkele tientallen mensen tegen deze film. De actiegroep Michiel de Rover verzette zich tegen de heldenstatus van de zeevaarder (1607-1676) wegens zijn rol in de slavenhandel. Helaas, ze hebben echt ongelijk. Op Internet kun je lezen: “Michiel is wel degelijk betrokken geweest bij handel op de Noord-Afrikaanse slavenmarkten. Hij heeft er ongeveer 2500 geloofsgenoten vrijgekocht, deels met eigen geld, deels met geld uit de 'Liefdekassen' van de Nederlandse kerken, die ze voor dat doel aan hem hadden mee gegeven. Mensen waren evengoed handelswaar als een buitgemaakt schip en de lading dat waren. Hij kocht christenslaven, die onmiddellijk na de aankoop in vrijheid werden gesteld en de aankoopssom niet behoeften terug betalen.”

Wie wil weten hoe men in de zeventiende eeuw met de zwarte medemens omging moet mijn boek *Theo Arosius: Het geheim van de Ramapo Mountains* (Aspekt 2013) er maar op naslaan. Dan kan

hij of zij lezen hoe men destijds met name in de kolonie Nieuw Amsterdam omging met de gekleurde medemens. Interessant is vooral de levensloop van de mannen en vrouwen die de naam Mann droegen, afstammelingen van ene Manuel. Het begon in 1644 toen de toenmalige gouverneur van Nieuw Amsterdam aan elf slaven de vrijheid verleende “omdat zij vele jaren in dienst waren van de WIC, en hun de Vrijheid sinds lang is beloofd; dat zij bovendien de lasten dragen van vele kinderen, zodat het hun onmogelijk is hun vrouwen en kinderen te onderhouden, zoals ze gewend waren te doen, als ze in de dienst van de Compagnie moeten blijven. Daarom bevrijden wij, de Directeur en de Raad, voor de duur van hun leven bovengenoemde negers en hun vrouwen uit de Slavernij, waarmee we hen vrijmaken en de vrijheid geven op dezelfde voet als de vrije burgers hier in Nieuw Nederland, waarbij zij in staat worden gesteld in hun levensonderhoud te voorzien door landbouw, op het land dat hun zal worden toegekend.” Ze kregen land in Groenwijk, het later Greenwich Village.

Bij de vrijgelaten slaven treffen we namen als Groot Manuel, Klein Manuel en Manuel Gerrit de Reus. Het boek volgt hun lotgevallen. Ze worden landeigenaars en de familienaam Mann wordt gedragen door vele nakomelingen. Geen van hen zou nog ooit het juk van de slavernij dragen, hoewel ze daarvoor in de achttiende eeuw wel de bergen in moesten vluchten. Daar leven ze nog, samen met de laatste Indianen.

Echte historie is een verhaal met veel facetten. Er zingen helaas nogal wat onzinverhalen rond.

„Sport” in de zestiende eeuw.

Meynart Willems wielmaker is gecomedneert te betalen Jan Frans zijn partij die helpt meer dan hij int gelach verleyt heyft op ‘t wedtspul over ij jaren gesciet van dat dieselve Meynert angenommen hadde te swemmen handen en voeten gebonden over die vest.

Bron: Camerboek van Delft, 16 Juli 1555.